

Autor: Kevin MacDonald

Další korálek na, podle všeho donekonečna se táhnoucí, nit etnicky sebevražedného švédského chování navlékla Cecilia Wilkströmová, europoslankyně za středopravou(!) Liberální stranu, kterou znepokojují zprávy o nedávných ztroskotáních a utonutích afrických uprchlíků usilujících dostat se do Evropy ve Středozemním moři. Všimněte si, jak je zas a znova využito holocaustu coby centrálního odůvodnění patologického altruismu, oslavy a importu rozmanitosti a vlastního vykořenění (*dispossession*) Evropanů.

Uprchlík před válečnými útrapami, hladomorem, náboženským útlakem (čímkoli) dává najevo svoji vděčnost Švédsku. (Husby, květen 2013)

Švédská europoslankyně stupňuje ve světle nejnovější středomořské pohromy uprchlických plavidel panevropskou a nadstranickou kampaň za „legální a bezpečné cesty do Evropy“ pro imigranty. Cecilia Wilkströmová řekla listu *The Local*, že členské státy Unie v současnosti dělají pro bezpečí uprchlíků tak málo, že budoucí generace to postaví naroveň chování Švédů, kteří za války „zavírali oči“ před holocaustem.

Europoslankyně - dlouhodobá stoupenkyně vytváření bezpečnějších podmínek pro uprchlíky hledající útočiště v Evropě - se znovu dostala na přední stránky v pondělí, když švédské televizi SVT řekla, že budoucí generace budou vnímat postup vlád zemí EU podobně jako *appeasement* před a během 2. světové války.

V následném rozhovoru pro *The Local* řekla politička středopravé Liberální strany: „Stojím za tím, co jsem řekla... Myslím, že mé děti a vnuci se mě jednou zeptají, proč jsme neudělali víc pro lidi prchající před ISIS, násilím v Eritreji a tak dále - když jsme věděli, že tam lidé umírají po tisících. [Právě naopak, tvé děti a vnuci se budou divit, jak jste mohli být tak naivní a morálně zkrachovalí, že jste je odsoudili do pozice nenáviděné menšiny v oblasti, kterou jejich předci ovládali po tisíce let.] „Lidé budou klást tytéž otázky jako po válce - ,když jste to věděli, proč jste něco neudělali?´ Ve Švédsku jsme dopustili, aby naše železnice použili k přepravě Židů do nacistických táborů smrti.“

Od minulého týdne bylo zachráněno asi 11 000 utečenců a podle současných trendů překoná rok 2015 loňskou sumu 170 000 příchozích k italským břehům.

Mnoho z nich putuje dále do třetích zemí jako Švédsko - které *per capita* přijímá víc uprchlíků než kterákoliv jiná země EU.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

A to už vůbec nezmiňujeme očividné: drtivá většina Afričanů by raději žila v Evropě a pomoc uprchlíkům povede jen k zesílení jejich přílivu. Počet lidí v Africe přesáhl **jednu miliardu** a do konce století mluví demografické projekce o cifře 4,2 mld. – titěrné Švédsko i zbytek Evropy tedy budou mít plné ruce práce – především s ohledem na to, že naprosto není na pořadu dne konec chudoby, útlaku a válek typických pro černý kontinent.

Podobné smýšlení se neomezuje jen na jedinou švédskou političku nebo otázku Afriky. Švédsko už **v roce 2013** ohlásilo, že kvůli probíhající občanské válce bude všem příchozím Syřanům garantován azyl. Přestože válka jednou nevyhnutelně skončí, tito uprchlíci si své právo trvalého pobytu ve Švédsku podrží natrvalo.

Co přesně Švédy činí natolik sebedestruktivně štědrými, že přijímají opatření, která je odsunou do pozice menšiny v zemi, již obývají přes osm tisíc let? Nemluvě o „obřím nedostatku bytů“, nezaměstnanosti **7,6%**, statistikám o míře znásilnění, páchaných imigranty a obřích finančních zátěžích (každý produktivní Švéd ve výsledku na podporu imigrantů přispívá měsíčním platem.)

Když jsem nedávno mluvil na setkání **Strany Švédů** (podle níž by měli být občany země jen lidé západního genetického a kulturního původu), vyslechl jsem několik příběhů dokreslujících švédskou patologii. Naivní a důvěřivá žena **pozvala** do svého bytu skupinu Cikánů, aby je nakrmila a poskytla nocleh. Oplatili jí skupinovým znásilněním.

Také jsem si všiml na ulicích cikánských žebráků, včetně mužů – což se zdá neobvyklé, jelikož lidé raději darují dětem či ženám; u Švédů to však zdá se nevádí. (Většinu cikánských žebráků, které jsem poznal, tvořily velice vlezlé ženy s malým dítětem.)

Podobně i jeden dopisovatel, jehož zavedla cesta do Švédska, vzpomínal, jak se setkal se skupinkou mladých Švédů, vybírajících příspěvky na Tanzanijce. Stran Cikánů v daném místě prohlásil, že čím víc je člověk krmí a podporuje, tím víc jich přijde zabírat naše země. Švédové odpověděli v duchu „Ale proč? My je tu chceme, milujeme rozmanitost.“ Nevěřičně se zeptal: „Vy jich chcete víc?“ Načež mu bylo řečeno: „Ano, ano, vítáme je; my Švédové milujeme rozmanitost.“

Ve Švédsku jsou vítáni dokonce i **profesionální žebráci**.

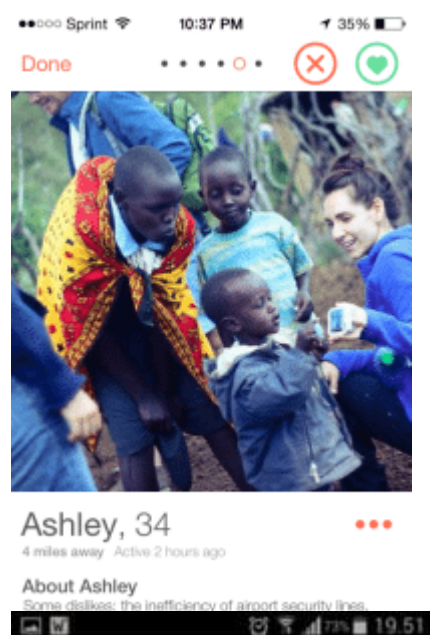
I když se v tomto ohledu zdají být Švédové ze všech bílých zemí nejhorší, vidíme podobné věci i jinde. Jeden hispánský student pro **AmRen** napsal:

Bělochy nechápu. Znova a znova vidím bílé univerzitní studenty radostně sledující, jak mizí nejen jejich národ, ale také geny. Říkají, že by klidně neměli děti, nebo je měli s barevnými.

Když se pokouším mluvit o rase s mými bílými spolužáky nebo spolupracovníky, v drtivé většině se dočkám buď naprosté apatie nebo občas i nepřátelství.

Tady je video americké rodiny, jež se rozhodla týrat své dvě biologické ratolesti adopcí osmi Afričanů.

Níže vidíte dvě fotky z webu zasvěceného shromažďování obrázků mladých bělochů, pomáhajících barevným v Africe a jinde.

Není obtížné odhadnout, kolik vlastních dětí tito mladí třicátníci stihli mít při všem to napomáhání množení barevných. Lze vůbec nalézt příklady barevných, jednajících podobně

z čistě altruistických pohnutek? O žádných neví. (Podpora černochoů židovskou diasporou se nepočítá, stejně jako židovská úloha v prosazování barevné imigrace a multikulturalismu napříč Západem.) Proč čerpají běloši - nezřídka ti nejlepší a nejchytřejší - takový požitek z pomoci lidem tak naprosto odlišným od nich samých?

Každému čtenáři se jistě vybaví záplava vlastních příkladů. Můj stockholmský projev se z větší části zabýval možnými příčinami tohoto stavu. Video má titul "Psychological Mechanisms of Western Dispossession." (Psychologické mechanismy západního vykořevení"). Zde je doprovodná powerpointová prezentace; snímky nebyly vždy dobře viditelné.

Jádrem mé přednášky byl individualismus, který podle mě leží u kořene problému; začal jsem však debatou o dvou mechanismech, jež se také opakovaně objevují na *TOO* - tedy že vládnoucí režim vytváří pro ambiciózní jedince masivní pobídky ke zničení vlastního národa (které mají obzvláštní přitažlivost pro sociopaty typu **Billa a Hillary Clintonových, Tonyho Blaira**, atd.) a že kontrola morální a intelektuální převahy nepřátelskými elitami vede k tomu, že řada Evropanů akceptuje legitimitu vlastního vykořevení.

Hlavní část mé řeči se soustředí na stopování evolučních kořenů v lovecko-sběračské společnosti, jejíž odkaz je v genech severní Evropy obzvlášť silný. Existují historické precedenty, jako hnutí za zrušení otroctví a obchodu s otroky na konci 18. století, k nimž došlo dlouho před nástupem židovských intelektuálních hnutí probíraných v *The Culture of Critique* - přestože tato Židy vytvořená a kontrolovaná hnutí nepochybně přišla s morálními kritikami Západu, které uspěly z velké části proto, že využily tytéž kulturní tendence, tolik vyvinuté na Západě a nikde jinde. V rukou těchto židovských intelektuálů - které jistě nepoháněl altruismus ani empatie - se mezi Evropany staly tyto tendence zbraněmi, určenými k vytvoření současné katastrofy, při níž je vážně ohrožena západní civilizace a samotné přežití jejích tvůrců, evropských lidí.

Zabývám se i dalšími relevantními mechanismy:

individualismem, v jehož rámci se nezakládají soudržné skupiny na příbuzenství, ale na pověsti a přijetí morálního rámce skupiny;
vertikální (top-down) kortikální kontrolou nižších mozkových mechanismů - např. etnocentrismu; kontrola mediálního a akademického diskurzu nepřátelskými elitami vede Evropany k potlačení vlastních přirozených etnocentrických tendencí (běloši se sice na škále etnocentrismu pohybují níže než ostatní skupiny, ale jistě jim kmenové cítění nechybí kompletně);
systém empatie/lásky/výchovy, jehož vyšší míra vede k relativně nerozlišující empatii a často dokonce patologickému altruismu.

Jedná se o obtížnou a intelektuálně náročnou oblast - musíme se však pokusit ji pochopit. Jak poznamenávám ke konci, jedním z našich úkolů je pomoci bělochům uvědomit si vlastní patologicky altruistické tendence, a tak je snáze kontrolovat. Jakákoliv psychologická

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

tendence vedoucí k sebestrukci je skutečně patologická - dalo by se dokonce říct, nejvyšší možnou patologií.

Úvaha Kevina MacDonalda **What's wrong with the Swedes — and so many other Whites?** vyšla na stránkách The Occidental Observer 25. dubna 2015.